

kollektív acrosztichon

noha a mákgubó hasából
Enyhe a szerelem ami kilábol
mondja a harmad tyúkszó

gyáva melódiája
Olyannak aki hátát adta a halálnak
néha a mákgubó hasában
drótozott búrájában mondja
Olyannak aki arcát adta a halálnak
langyosan a búrába temetkezőnek
nem pedig a fejenállva szeretkezőnek
íngyen kerepelőnek

kurvák mögött apácapehely
Ott a dobok hangja mélységet jelent
lemondok rólad szemérmetlenül
lemondok a kibékülésről
elszállok mint füstnél is könnyebb szürke toll
kiégett belőlem az emlékezés
taknyos műjég a síkság
íves szemöldököd boltí
Ve alatt a vereség tornáztatja az agyat

privát telesztichon

a ruhád az ottho**n**
csillogó vízkévéid erej**e**
csak bizsergő levegőzés benne**m**

az emlék lassan kié**g**
összegabalyodik az ösztönlánc**o**
lat a végtelenül üres szemhatáro**n**
tudom jól hogy indulatos bokrai**d**
valahol itt r**o**
gyadoznak repedeznek a vezércsel**l**
közvetlen közelében a befejezete**n**
alföldi ártézi**i**

kútak gombakala**p**
jának védelmében mint a kamaszko**r**
de te egy igazi öklömny**i**
harangnyel**v**
lehetnél aki ízzé-porr**á**
harangozod ezt a kacska világo**t**